

утвърждавалъ, че Христосъ былъ създаденъ отъ послѣ Бога. На тоя съборъ было отхвърлено Аріево-торъ хр. ученіе, и съставено исповѣданіе-то на вѣра-тъ (*символъ вѣры*) т. е. кратко изложеніе на истинно-то христіянско ученіе. Колко е много имало тогава Христіани, види ся и отъ това, че на Никейскій-тъ съборъ были ся събрали само Епископи 318.

До Константина столица на Римскы-тъ императоры былъ Римъ, както и Константинъ най-напрѣдъ живѣялъ тамъ, но послѣ избралъ той за себе новъ столицъ. На брѣга на Черно и Мраморно море, между Европъ и Азіѣ, лежялъ градъ *Византія*. Положеніе-то на тоя градъ ся понѣравило Константину, за то ся той и преселилъ тамъ, и, като направилъ хубаво своѣ-тъ столицъ, наименоувалъ ѣ *Константинополь*. Тамъ Константинъ, послѣ нѣколко години, 330  
пріѣлъ св. крѣщеніе и на скоро умрѣлъ. 337

Послѣ смръть-тъ Константиновъ, кого-то още за славно-то негово царствованіе наименовали *великій*, трима-та негови сынове раздѣлили по между си Римскъ-тъ имперіѣ. Тѣя ако и да ся наричали Христіани, но живѣли като язычники, и непрестанно имали междоусобны войны.

Още по лошавъ былъ слѣдующій-тъ императоръ — *Юліанъ*, кой-то ненавиждалъ и угнѣтавалъ Христіане-тъ до толко, что-то поискалъ да ги истреби отъ землѣ-тъ и да въведе пакъ язычество въ Римскъ-тъ имперіѣ; но Богъ пазилъ своѣ-тъ църквѣ. Юліанъ царувалъ само двѣ години, а като тръгналъ на войнѣ противъ Персы-тъ былъ убитъ. Слѣдующій императоръ — *Іовіанъ* былъ усърденъ Христіанинъ. Отъ това время начала да изчезнува языческа-та вѣра въ Римскы-тъ владѣнія, а Христіане-тъ все повече и повече да ся размножавать.